

Núm. de Protocol: AD-085-1/95

S E N T E N C I A NUM. 96-45

PARTS:

Apel.lant-ada: Govern

Representanti Advocada: Sra. R.C.

Apel.lant-da: Sr. M.A.S.

Representant: en nom propi

Advocat: Sr. N.C.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, l'11 d'octubre de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-085-1/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència de 5 de març de 1996 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda interposada pel Sr. M.A.S. contra la resolució del M.I. Govern de data 25 d'octubre de 1995. Mitjançant aquesta resolució, que estimava en part el recurs de reposició formulat per l'agent contra una anterior resolució de 26 de juliol del mateix any, va ser-li imposada una sanció de 300.001 pessetes de multa, en considerar-lo autor d'una infracció prevista en l'article 38.11 de la Llei de caça de 31 de juliol de 1991, consistent en haver caçat un cabrit d'isard.

2.- En considerar-se agreujat l'agent amb aquesta resolució, va presentar recurs d'apel·lació el 25 de març de 1996, el qual fou formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 24 d'abril següent. En el seu recurs, l'interessat reproduïx els arguments invocats en la primera instància, que es refereixen al caràcter involuntari de l'acció que li és atribuïda, i a la inconstitucionalitat o derogació de la norma sancionadora que ha estat aplicada.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat pel Sr. M.A.S. se'n va donar trasllat a la representació del M.I. Govern, la qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 14 de maig de 1996, en el qual sol·licita la seva desestimació, entenent que la sentència impugnada ha realitzat una adequada valoració de les proves practicades a la instància i una correcta interpretació de les normes aplicables al cas.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els corresponents escrits, en els quals van donar per reproduïts els arguments que havien exposat en els escrits d'al·legacions anteriorment presentats.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present

recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- El Títol X de la Llei de 31 de juliol de 1991, de modificació de la Llei de Caça, regula el règim sancionador que ha de ser aplicat en cas de vulneració dels preceptes de la mateixa llei, i estableix el catàleg d'infraccions i les sancions que poden ser imposades en cada cas.

Seguint una tècnica normativa que no és infreqüent en Dret comparat, la llei estableix una classificació bipartida de les infraccions en funció de la seva gravetat, de manera que, com es desprèn inequívocament de l'article 33, la vulneració de les disposicions legals és considerada, segons els diferents supòsits, com a infracció penal o administrativa. En el primer cas, pot tractar-se d'una contravenció (article 37) o d'un delictes (article 38), mentre que les infraccions administratives són classificades en lleus (article 34), greus (article 35) i molt greus (article 36).

En conseqüència, no pot ser compartida la premissa de que parteix la sentència impugnada, segons la qual el conjunt de les infraccions contemplades en la Llei de 31 de juliol de 1991 tenen naturalesa administrativa. Ben al contrari, la conducta imputada a l'agent -la mort d'un cabrit d'isard- es troba tipificada en l'article 38.11 de la Llei i, per tant, com a infracció penal o delictes.

Tercer.- En tractar-se d'una qüestió d'índole penal, no correspon a aquesta Sala determinar si és nul el precepte legal aplicat en aquest cas, pel fet de que la potestat legislativa en matèria criminal es trobava reservada als Coprínceps en la data de promulgació de la Llei -tal i com afirma el recurrent-, o bé si aquest defecte ha quedat convalidat des de la data d'entrada en vigor de la Constitució, i de la consegüent atribució al Consell General de la plenitud de la potestat legislativa -com afirma la defenent-.

Tanmateix, en cap cas resulta legalment possible que l'Administració sancioni la comissió d'una infracció que la norma aplicable considera de naturalesa delictiva. Encara que les infraccions penals i les administratives responen a certs principis comuns en tractar-se de sengles manifestacions del *ius puniendi* de l'Estat, ambdues posseeixen una naturalesa pròpia i característica. Entre els trets diferencials que distingeixen un i altre tipus d'infracció no és el menys important el relatiu a l'òrgan competent per a sancionar

cadascun d'ells, de manera que només els tribunals penals poden imposar les sancions corresponents als delictes i contravencions.

En definitiva, els dubtes sobre la validesa de les normes penals de la Llei de Caça de 31 de juliol de 1991 no poden ser defugits pel procediment de tractar com a infracció administrativa aquelles conductes que la llei tipifica clarament com a delicte o contravenció penal.

En conseqüència, el present recurs d'apel·lació ha de ser estimat íntegrament, sense que sigui necessari abordar les altres qüestions plantejades en els escrits d'al·legacions de les parts.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

-Estimar el recurs d'apel·lació formulat pel Sr. M.A.S. contra la sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles de 5 de març de 1996, la qual es revoca, i en conseqüència s'estima la demanda inicialment formulada pel demandant contra l'acord del M.I. Govern de data 25 d'octubre de 1995, el qual s'anul·la per no ser ajustat a Dret.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré